

[Agnete Laustsen]

måtte konstatere, at ministeren åbenbart ikke tror på, at regeringens politik hjælper det bitterste, og at problemerne derfor bare vil vende tilbage. Vi må tage til efterretning, at sådan ser regeringen på det; det er bare en beklagelig konstatering.

Hr. Egon Jensen nævnede – og også andre har været inde på den tanke, bl. a. hr. Erhard Jakobsen – at det egentlig ikke var grundskatterne, der var de mest tyngende og de mest afgørende, når man skulle bygge eller købe et hus. Det er jeg da ganske enig i. Der er mange andre og meget mere væsentlige poster. Men man kunne også se det fra en anden side og sige: ja men hvis det ikke betyder mere, end der bliver givet udtryk for her, hvorfor så ikke acceptere forslaget? Det er dog en lille hjælp til de mennesker, som også medregner grundskylden og grundskatterne, når de køber hus. Én ting er, at én udgift isoleret ikke betyder så meget, men de mange udgifter skal jo lægges sammen, når man står over for at skulle bygge, når man står over for at skulle købe eller i det hele taget står over for at skulle etablere sig bolig-mæssigt. Det er måske ikke det, der tynger mest, men det tynger også. Derfor synes jeg, der er god grund til at sige: kan vi lette på dette område, så lad os da gøre det.

Vi blev spurgt, om vi havde nogen idé om, hvorvidt man i disse 8 lykkelige primærkommuner, hvor man altså ikke har de kommunale grundskatter, havde kunnet se den vækst, som vi altså håber at dette forslag vil kunne medføre. Jeg kan kun sige, at i de 8 primærkommuner vil jeg faktisk gætte på at der nok er meget få byggegrunde ledige, så det er altså lidt vanskeligt at komme med erfaringer fra disse kommuner.

Jeg var glad for hr. Ivar Hansens tilslutning til vores forslag. Hr. Ivar Hansen spurgte, hvorfor vi netop havde valgt 3 år. Jeg kan sige, at det ikke er noget helligt tal for os. Vi har foreslået 3 år, men vi kunne sådan set lige så godt have sagt 2 år eller 4 år eller 5 år. Der ligger altså ikke noget særligt i tallet 3, og vi er da meget villige til at drøfte under udvalgsbehandlingen, om vi kan nå vores mål med en anden årrække end de 3 år.

Hr. Ivar Hansen ville gerne drøfte, om vi ikke kunne gøre en endnu større indsats ved at nedsætte ejendomsbeskatningen på produktionsjord. Jeg kan da være meget, meget enig med hr. Ivar Hansen i, at det er et væ-

sentlig større problem og et meget mere tyngende problem, som vi til enhver tid gerne vil drøfte og medvirke positivt til at løse, men det er bare ikke det, sagen her drejer sig om. Jeg kan altså kun give tilslutning til, at vi vil gå ind i en vurdering af det andet også.

Jeg synes, det var meget morsomt at høre hr. Thorndahl sige fra fremskridtspartiets side, at det forslag, vi var fremkommet med her, ikke var andet end et paradeforslag. Det var, netop når det siges fra fremskridtspartiets side, muntre ord, men det hedder som bekendt, at erfaren mand er god at gæste.

Hr. Thorndahl beskæftigede sig i øvrigt meget med vores udlandsgæld, med finanslovsproblemer og deslige. Det er selvfølgelig også noget, som vi til enhver tid gerne vil drøfte, men på baggrund af det foreliggende forslag, som er af en så konkret karakter, tror jeg ikke, jeg vil indgå på en debat om, hvorvidt vi har et ansvar for udlandsgælden eller ej. Det har vi naturligvis. Vi vedstår, at vi har stemt for finansloven, men vi vedstår også, at vi, inden vi har stemt for denne finanslov, er fremkommet med – som hr. Thorndahl jo også udmærket godt ved – en lang, lang række ændringsforslag, som vi desværre, det må vi jo indrømme, ikke har kunnet komme igennem med.

Fru Aase Olesen gjorde en hel del ud af, at der var udvalgsarbejde i gang, og det skal jeg da heller ikke se bort fra. Jeg synes, det er udmærket, at der er et udvalgsarbejde, og jeg synes, det er udmærket, at de radikale lægger så stor vægt på det og deltager så ivrigt i det, men jeg synes blot, man må sige, at mens man bruger megen tid på udvalgsarbejde, så sker der altså meget inden for hele byggesektoren. Der sker bl. a. det, at den dag for dag får vanskeligere og vanskeligere forhold, hvis vi ikke prøver på at gribe ind på den ene eller den anden måde. Vi har altså nu prøvet med dette lille forslag, der som sagt er en del af en større helhed, at gøre vores til det.

Tak til hr. Erhard Jakobsen, som også var positivt indstillet over for vores forslag. Jeg forstår naturligvis godt CDs baggrund for at sige, at man altså desværre har sine bindinger og altså ikke kan være med før fra 1982, men det er alligevel rart at høre, at CD er enig med os i de intentioner, der ligger til grund for forslaget.